

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: I. V., zast. Mgr. Jakubem Hajdučíkem, advokátem se sídlem Sluneční náměstí 2588/14, Praha 13, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2023, č. j. 6539/23/5300-21442-809464, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 1. 2024, č. j. 55 Af 6/2023 - 83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Paní I. V. („žalobkyně“) uplatnila v daňovém priznání k dani z přidané hodnoty („DPH“) za zdaňovací období srpen 2018 nárok na odpočet z přijatých zdanitelných plnění (dodání 2 ks kontejnerů, 9 ks lisů včetně příslušenství a servisních služeb) na základě faktur od společnosti STROJSERVIS Vašíček s. r. o. Finanční úřad pro Středočeský kraj provedl u žalobkyně daňovou kontrolu a shledal, že žalobkyni nárok na odpočet daně nenáleží, neboť se vědomě účastnila podvodu na DPH. Svůj závěr FÚ pro Středočeský kraj vystavěl na *silném* personálním propojení mezi jednatelem společnosti panem Václavem Vašíčkem a žalobkyní (V. Vašíček fakticky řídil podnikání žalobkyně a je jejím manželem) a existenci neuhrazené daně u dodavatelky – společnosti STROJSERVIS Vašíček s. r. o. Na základě těchto zjištění místně příslušný správce daně (Finanční úřad pro Karlovarský kraj) doměřil žalobkyni DPH za zdaňovací období srpen 2018 ve výši 912.211,- Kč a stanovil jí penále

ve výši 182.442,- Kč. Žalobkyně se proti rozhodnutí FÚ pro Karlovarský kraj odvolala. Odvolací finanční ředitelství („žalovaný“) odvolání zamítlo v záhlaví uvedeným rozhodnutím a potvrdilo rozhodnutí FÚ pro Karlovarský kraj.

[2] Žalobkyně se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Plzni, který její žalobu zamítl. V odůvodnění svého rozsudku rozhodoval mimo jiné o žalobní námitce spočívající v tvrzení žalobkyně, že jí žalovaný upřel právo seznámit se s nově provedeným dokazováním. Žalobkyně uvedla, že žalovaný v návaznosti na jí předložené potvrzení o složení hotovosti v prospěch společnosti STROJSERVIS Vašíček s. r. o. ze dne 27. 1. 2023 provedl dokazování, k jehož závěrům neumožnil žalobkyni se vyjádřit.

[3] Krajský soud k této námitce uvedl, že žalobkyně opomíjí, že se seznámila se závěry žalovaného při nahlížení dne 6. 2. 2023. Krajský soud rovněž doplnil, že *nelze sledovat důvodnou* žádnou z námitek, o kterých žalobkyně tvrdila, že by je před vydáním rozhodnutí žalovaného vznesla, kdyby byla znala závěry provedeného dokazování.

II. Kasační stížnost žalobkyně a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně („stěžovatelka“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatelka v kasační stížnosti shrnuje okolnosti předcházející tvrzenému upření práva seznámit se s nově provedeným dokazováním. Cituje bod 58 napadeného rozsudku, ve kterém krajský soud konstatoval, že se žalobkyně se závěry žalovaného seznámila při nahlížení dne 6. 2. 2023. Dále odkazuje na § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Z něho dovozuje, že pokud se správce daně v odvolacím řízení rozhodne použít nové důkazy, musí o svém rozhodnutí daňový subjekt zpravit a dát mu příležitost se k němu ve stanovené lhůtě vyjádřit. *„Tuto funkci podle názoru stěžovatelky pouhý úřední záznam splnit nemůže, protože jím nebyla projevona vůle žalovaného nový důkaz použít, a ani stanovená lhůta stěžovatelce se k novému důkazu vyjádřit. Stěžovatelka tak byla ochuzena o svou plnohodnotnou obranu.“* Krajský soud v napadeném rozsudku tvrdí, že se stěžovatelka sama měla vyjádřit ke všemu, co žalovaný založil do spisu, což však právní úprava nestanovuje.

[6] Dále stěžovatelka tvrdí, že úvahy krajského soudu, že by potenciální obrana stěžovatelky nebyla s to zvrátit pro ni nepříznivé rozhodnutí, jsou nadbytečné. Krajský soud měl jen posoudit, zda by obrana stěžovatelky předestřená v žalobě vyvolala povinnost žalovaného se jí zabývat, když prosté porušení § 115 odst. 2 daňového řádu nezakládá bez dalšího nezákonnost rozhodnutí žalovaného. K tomu stěžovatelka odkazuje na rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2017, č. j. 1 Afs 321/2016 - 31, bod 31, a na něj navazující judikaturu.

[7] Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný, který ji navrhuje zamítnout. Žalovaný se ztotožňuje se závěry krajského soudu ohledně absence upření stěžovatelčina práva na seznámení se s hodnocením předloženého potvrzení o složení hotovosti. Stěžovatelce nebylo nijak bráněno uplatnit v odvolacím řízení námitky, které předestřela v žalobě, a od jejího nahlížení do spisu do vydání rozhodnutí žalovaného byla dostatečná časová

pokračování

prodleva (15 dnů). Navíc potvrzení o složení hotovosti neprokazovalo žádnou novou skutečnost, či nový skutkový stav, neboť stále existovala neuhrzená daň společnosti STROJSERVIS Vašíček s. r. o. za zdaňovací období srpen 2018. Složená hotovost neměla na situaci stěžovatelky a její právní hodnocení vliv, neboť v souladu s § 152 daňového řádu byla uhrazená částka použita na úhradu nedoplatků za dřívější zdaňovací období, než byl srpen 2018. Nebyly proto naplněny podmínky pro postup podle § 115 odst. 2 daňového řádu. Toto ustanovení nadto „nelze vykládat jako povinnost odvolacího orgánu vydat seznámení jako reakci na jakékoli podání, či doplnění ze strany daňového subjektu“. K stěžovatelčině argumentaci směřující proti hodnocení potenciální obrany předestřené v žalobě žalovaný uvádí, že krajský soud neměl důvod zabývat se tím, zda namítané pochybení žalovaného mělo vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, neboť takové pochybení neshledal. Stěžovatelkou přednesený rozsudek NSS, č. j. 1 Afs 321/2016 - 31, „neobsahuje žádné závěry přílehlavé na nyní řešenou situaci“.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou, zastoupenou advokátem, a přípustná. Důvodnost kasační stížnosti NSS posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“)].

[9] Kasační stížnost **není** důvodná.

[10] NSS úvodem připomíná východisko přezkumu rozhodnutí správních soudů na základě kasační stížnosti. Obsah, rozsah a kvalita kasační stížnosti předurčují obsah a zejména rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí, kterého se stěžovateli dostane (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 08. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, a judikatura na něj navazující). NSS mohl posoudit kasační námitky pouze v takové míře obecnosti, v jaké je stěžovatelka vznesla v kasační stížnosti.

[11] Stěžovatelka tvrdí, že kasační stížnost podává z důvodů § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. V odůvodnění kasační stížnosti však neuvádí žádnou argumentaci ke kasačnímu důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Vady nepřezkoumatelnosti, které by měl NSS posuzovat z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), však v dané věci NSS neshledal.

[12] Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze opakuje část své žalobní argumentace a vyjadřuje nesouhlas se způsobem, jakým ji krajský soud v napadeném rozsudku vypořádal. Ze stěžovatelčina shrnutí není ani zcela zřejmé, v jakém konkrétním postupu či závěru krajského soudu a z jakého důvodu spatřuje nezákonnost napadeného rozsudku. Krajský soud se namítaným pochybením žalovaného spočívajícím v tvrzeném upření stěžovatelčina práva seznámit se s podklady rozhodnutí zabýval v bodech 54 až 67 napadeného rozsudku.

[13] Jak krajský soud konstatoval v bodě 58 (a jak ostatně vyplývá ze správního spisu), stěžovatelka se dne 6. 2. 2023 seznámila s úředním záznamem ze dne 3. 2. 2023. Z tohoto záznamu je zřejmé, že platba uskutečněná manželem stěžovatelky V. Vašíčkem ve prospěch společnosti STROJSERVIS Vašíček s. r. o., na kterou stěžovatelka upozorňovala

předloženým potvrzením o složení hotovosti, byla v souladu s § 152 daňového řádu použita na nejstarší nedoplatek společnosti na DPH. To však nebyl nedoplatek, na jehož uhrazení stěžovatelka spoléhala, neboť ten byl novějšího data. Nelze tedy tvrdit, že stěžovatelka neměla možnost se nijak dozvědět o to, že jí předložené potvrzení o složení hotovosti nemělo žádný vliv na daň chybějící ve stěžovatelčině případě.

[14] NSS přisvědčuje žalovanému, že předložené potvrzení o složení hotovosti neprokazovalo žádnou novou skutečnost relevantní pro posouzení stěžovatelčina nároku na odpočet. Složená hotovost nebyla použita na úhradu nedoplatku společnosti STROJSERVIS Vašíček s. r. o. na DPH za zdaňovací období srpen 2018, proto v řízení o odvolání chyběla daň ve vztahu stěžovatelky a společnosti STROJSERVIS, stejně jako v prvostupňovém řízení před správcem daně. V odvolacím řízení tak nedošlo k žádné změně skutkového stavu.

[15] NSS rovněž přisvědčuje žalovanému, že krajský soud neměl důvod zabývat se tím, zda namítané pochybení žalovaného mělo vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, neboť takové pochybení neshledal. Jeho závěry v bodech 61 až 67 především dokreslují obraz o účelovosti stěžovatelčiny argumentace související se složením hotovosti k uhrazení daňové povinnosti společnosti STROJSERVIS Vašíček s. r. o., ovšem pouze té týkající se její obchodní transakce s touto společností.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Na základě výše uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že nebyly naplněny tvrzené důvody kasační stížnosti. Proto ji postupem podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl (výrok I. tohoto rozsudku).

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto rozsudku). Žalovaný měl v řízení o kasační stížnosti plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto mu NSS náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2024

Michal Bobek
předseda senátu